

საქართველოს კანონი ამნისტიის შესახებ

ჰუმანიზმის პრინციპიდან გამომდინარე, ერთჯერადი, ღროებიითი და განსაკუთრებული ღონისძიების სახით, საზოგადოებრივი საშიშროების ხარისხის გათვალისწინებით, ამ კანონის საფუძველზე, სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან თავისუფლდებიან საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე, №41(48), 1999 წელი, მუხ. 209) გათვალისწინებული ზოგიერთი დანაშაულის ჩადენისათვის ბრალდებული და მსჯავრდებული პირები, აგრეთვე დანიშნული სასჯელი უმცირდებათ ცალკეული დანაშაულების ჩადენისათვის მსჯავრდებულ პირებს, აგრეთვე პირობითი მსჯავრი და გამოსაცდელი ვადა უმცირდებათ პირობით მსჯავრდებულ და პირობით ვადამდე გათავისუფლებულ პირებს.

მუხლი 1

1. გათავისუფლდეს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან პირი, რომელმაც ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 122-ე მუხლით, 124-ე მუხლით, 152-ე მუხლით, 177-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 186-ე მუხლის პირველი ნაწილით (გარდა წინასწარი შეცნობით დანაშაულებრივი გზით მოპოვებული ქონების გასაღებისა), 197-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 197¹ მუხლით, 203-ე მუხლის პირველი, მე-4 ან მე-5 ნაწილით, 207² მუხლით, 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 214-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 220¹ მუხლით, 236-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 238-ე მუხლით (გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ქმედებამ ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა გამოიწვია), 239-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 243-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 260-ე მუხლის პირველი ნაწილით (გარდა ნარკოტიკული საშუალების, მისი ანალოგის ან პრეკურსორის უკანონო წარმოებისა), 261-ე მუხლის პირველი ნაწილით (გარდა ფსიქოტროპული ნივთიერების ან მისი ანალოგის უკანონო წარმოებისა) ან მე-2 ნაწილით (გარდა ძლიერმოქმედი ნივთიერების უკანონო წარმოებისა), 265-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 271-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 273-ე მუხლით, 273¹ მუხლის პირველი-მე-5 ნაწილებით, 281-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 287¹ მუხლის პირველი ნაწილით, მე-300 მუხლის პირველი ან მე-2 ნაწილით, 301-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 356-ე მუხლის პირველი ან მე-2 ნაწილით, 388-ე მუხლის პირველი ან მე-3 ნაწილით, 389-ე მუხლის პირველი ნაწილით ან 398-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაული.

2. გათავისუფლდეს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან პირი, რომელმაც ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლის (გარდა ოჯახური დანაშაულის ჩადენის შემთხვევისა) პირველი ნაწილით, 126-ე მუხლის (გარდა ოჯახური დანაშაულის ჩადენის

შემთხვევისა) პირველი ნაწილით, 1¹ ნაწილის „ბ“ ან „გ“ ქვეპუნქტით, 1² ნაწილით (გარდა სისტემატური ცემისა) ან მე-2 ნაწილის (გარდა სისტემატური ცემისა) „ა“ ან „ლ“ ქვეპუნქტით, 170-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, 178-ე მუხლის პირველი ან მე-2 ნაწილით, 180-ე მუხლის პირველი ნაწილით ან მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 182-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 185-ე მუხლის პირველი ნაწილით ან მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, 187-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 188-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 192-ე მუხლის პირველი ნაწილით (გარდა იურიდიული პირის მიერ ჩადენის შემთხვევისა), 193-ე მუხლით, 196-ე მუხლით, 204¹ მუხლით, 208-ე მუხლით, 219-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 240-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 240¹ მუხლის პირველი ნაწილით, 276-ე მუხლის მე-2 ან მე-4 ნაწილით, 277-ე მუხლის პირველი ნაწილით ან 278-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული, თუ თითოეული დაზარალებული ამ კანონის აღსრულებისას გამოძიების ორგანოს ან სასამართლოს წინაშე თანხმობას განაცხადებს, რომ აღნიშნულ პირზე გავრცელდეს ამ პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია.

მუხლი 2

1. გაუნახევრდეს დანიშნული სასჯელი განზრახი დანაშაულისთვის ნასამართლობის არმქონე პირს, რომელმაც ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 212-ე მუხლით, 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილით (გარდა ნარკოტიკული საშუალების, მისი ანალოგის ან პრეკურსორის უკანონო წარმოებისა, აგრეთვე ახალი ფსიქოაქტიური ნივთიერების უკანონო დამზადების, წარმოების, შეძენის, შენახვის, გადაზიდვის ან გადაგზავნის გარდა), 261-ე მუხლის მე-3 ნაწილით (გარდა ფსიქოტროპული ნივთიერების ან მისი ანალოგის ან ძლიერმოქმედი ნივთიერების უკანონო წარმოებისა), 265-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, 271-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით ან მე-3 ნაწილით, 273¹ მუხლის მე-6 ნაწილით ან 362-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული.

2. გაუნახევრდეს დანიშნული სასჯელი განზრახი დანაშაულისთვის ნასამართლობის არმქონე პირს, რომელმაც ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 118-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 150-ე მუხლის (გარდა ოჯახური დანაშაულის ჩადენის შემთხვევისა) პირველი ნაწილით ან მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 151-ე მუხლის (გარდა ოჯახური დანაშაულის ჩადენის შემთხვევისა) პირველი ნაწილით ან მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 185-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 188-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, მე-200 მუხლით, 200¹ მუხლის პირველი ნაწილით, 205¹ მუხლით, 214-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, 218-ე მუხლის პირველი ან მე-3 ნაწილით ან 219-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული, თუ თითოეული დაზარალებული ამ კანონის აღსრულებისას გამოძიების ორგანოს ან სასამართლოს წინაშე თანხმობას განაცხადებს, რომ აღნიშნულ პირზე გავრცელდეს ამ პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია.

3. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით გათვალისწინებული ოჯახური დანაშაულის შემთხვევაში, გაუნახევრდეს დანიშნული სასჯელი განზრახი

დანაშაულისთვის ნასამართლობის არმქონე პირს, რომელმაც ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 1¹ ნაწილის „ბ“ ან „გ“ ქვეპუნქტით, 1² ნაწილით (გარდა სისტემატური ცემისა) ან მე-2 ნაწილის (გარდა სისტემატური ცემისა) „ა“ ან „ლ“ ქვეპუნქტით, 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით, 150-ე მუხლის პირველი ნაწილით ან მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით ან 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით ან მე-2 ნაწილის „ა“ ან „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაული, თუ თითოეული დაზარალებული ამ კანონის აღსრულებისას გამოძიების ორგანოს ან სასამართლოს წინაშე თანხმობას განაცხადებს, რომ აღნიშნულ პირზე გავრცელდეს ამ პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია და თუ მსჯავრდებული თანახმაა, რომ პენიტენციური დაწესებულების დატოვებისთანავე, „ქალთა მიმართ ძალადობის ან/და ოჯახში ძალადობის აღკვეთის, ძალადობის მსხვერპლთა დაცვისა და დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე, მის მიმართ ძალადობის განმეორების რისკის შეფასების გარეშე, გამოცემული იქნეს დამცავი ორდერი იმ ვადით, რა ვადითაც პირს ამნისტიის შედეგად შეუმცირდა სასჯელი, თუმცა არაუმეტეს 9 თვისა. დამცავი ორდერით გასათვალისწინებელი შეზღუდვების ფარგლებს განსაზღვრავს მოსამართლე.

4. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილით, 261-ე მუხლის მე-3 ნაწილით, 265-ე მუხლის მე-2 ნაწილით ან 271-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით ან მე-3 ნაწილით ან 273¹ მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩამდენი პირი, მის მიმართ ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტიის გავრცელების მიზნით, ნასამართლობის არმქონედ ჩაითვლება, თუ იგი ნასამართლევ იყო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის XXXIII თავით (ნარკოტიკული დანაშაული) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, გარდა იმავე თავით გათვალისწინებული ნარკოტიკული საშუალების, მისი ანალოგის, პრეკურსორის, ახალი ფსიქოაქტიური ნივთიერების, ფსიქოტროპული ნივთიერების ან მისი ანალოგის, ძლიერმოქმედი ნივთიერების, მცენარე კანაფის ან მარიხუანის უკანონო გასაღებისა.

მუხლი 3

1. ერთი მეოთხედით შეუმცირდეს დანიშნული სასჯელი განზრახი დანაშაულისთვის ნასამართლობის არმქონე პირს, რომელმაც ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (გარდა ნარკოტიკული საშუალების, მისი ანალოგის ან პრეკურსორის უკანონო წარმოებისა, აგრეთვე ახალი ფსიქოაქტიური ნივთიერების უკანონო დამზადების, წარმოების, შეძენის, შენახვის, გადაზიდვის ან გადაგზავნის გარდა), 261-ე მუხლის მე-7 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (გარდა ფსიქოტროპული ნივთიერების ან მისი ანალოგის ან ძლიერმოქმედი ნივთიერების უკანონო წარმოებისა), 265-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით ან 273¹ მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული.

2. ერთი მეოთხედით შეუმცირდეს დანიშნული სასჯელი განზრახი დანაშაულისთვის ნასამართლობის არმქონე პირს, რომელმაც ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 130-ე მუხლით (გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ქმედებამ ავადმყოფის სიცოცხლის მოსპობა გამოიწვია), 133-ე მუხლის პირველი ან მე-2 ნაწილით, 186-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (გარდა წინასწარი შეცნობით დანაშაულებრივი გზით მოპოვებული ქონების გასაღებისა), 188-ე მუხლის მე-3 ნაწილით (გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ქმედებამ გამოიწვია ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა), 200¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, 218-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, 240¹ მუხლის მე-2 ნაწილით (გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ქმედებას მოჰყვა ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა), 243-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ქმედებამ ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა გამოიწვია) ან 245-ე მუხლის პირველი ან მე-2 ნაწილით (გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ქმედებამ გამოიწვია ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა) გათვალისწინებული დანაშაული, თუ თითოეული დაზარალებული ამ კანონის აღსრულებისას გამოძიების ორგანოს ან სასამართლოს წინაშე თანხმობას განაცხადებს, რომ აღნიშნულ პირზე გავრცელდეს ამ პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია.

3. სისხლის სამართლის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, 261-ე მუხლის მე-7 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, 265-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით ან 273¹ მუხლის მე-7 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩამდენი პირი, მის მიმართ ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტიის გავრცელების მიზნით, ნასამართლობის არმქონედ ჩაითვლება, თუ იგი ნასამართლევია იყო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის XXXIII თავით (ნარკოტიკული დანაშაული) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, გარდა იმავე თავით გათვალისწინებული ნარკოტიკული საშუალების, მისი ანალოგის, პრეკურსორის, ახალი ფსიქოაქტიური ნივთიერების, ფსიქოტროპული ნივთიერების ან მისი ანალოგის, ძლიერმოქმედი ნივთიერების, მცენარე კანაფის ან მარიხუანის უკანონო გასაღებისა.

მუხლი 4

1. ერთი მეექვსედით შეუმცირდეს დანიშნული სასჯელი - ვადიანი თავისუფლების აღკვეთა პირს, რომელზეც არ ვრცელდება ამ კანონის პირველი-მე-3 მუხლების მოქმედება (მათ შორის, თუ პირზე ვერ გავრცელდა შესაბამისი მუხლით გათვალისწინებული ამნისტია დაზარალებულის მიერ თანხმობის გაცხადებაზე უარის თქმის გამო), გარდა ამ კანონის მე-7 მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

2. ამ კანონის მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული ოჯახური დანაშაულის შემთხვევაში, ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია პირზე გავრცელდება თუ მსჯავრდებული თანახმაა, რომ პენიტენციური დაწესებულების დატოვებისთანავე, „ქალთა მიმართ ძალადობის ან/და ოჯახში ძალადობის აღკვეთის, ძალადობის მსხვერპლთა დაცვისა და დახმარების შესახებ“

საქართველოს კანონის საფუძველზე, მის მიმართ ძალადობის განმეორების რისკის შეფასების გარეშე, გამოცემული იქნეს დამცავი ორდერი იმ ვადით, რა ვადითაც პირს ამნისტიის შედეგად შეუმცირდა სასჯელი, თუმცა არაუმეტეს 9 თვისა. დამცავი ორდერით გასათვალისწინებელი შეზღუდვების ფარგლებს განსაზღვრავს მოსამართლე.

3. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით გათვალისწინებული ოჯახური დანაშაულის (გარდა ამ კანონის მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული ოჯახური დანაშაულებისა) შემთხვევაში, ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია პირზე გავრცელდება თუ თითოეული დაზარალებული ამ კანონის აღსრულებისას გამოძიების ორგანოს ან სასამართლოს წინაშე თანხმობას განაცხადებს, რომ აღნიშნულ პირზე გავრცელდეს ამ პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია და თუ მსჯავრდებული თანახმაა, რომ პენიტენციური დაწესებულების დატოვებისთანავე, „ქალთა მიმართ ძალადობის ან/და ოჯახში ძალადობის აღკვეთის, ძალადობის მსხვერპლთა დაცვისა და დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე, მის მიმართ ძალადობის განმეორების რისკის შეფასების გარეშე, გამოცემული იქნეს დამცავი ორდერი იმ ვადით, რა ვადითაც პირს ამნისტიის შედეგად შეუმცირდა სასჯელი, თუმცა არაუმეტეს 9 თვისა. დამცავი ორდერით გასათვალისწინებელი შეზღუდვების ფარგლებს განსაზღვრავს მოსამართლე.

შენიშვნა: ამ კანონის მიზნებისთვის ოჯახური დანაშაული ნიშნავს ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ამ კოდექსის 109-ე, 115-ე, 117-ე, 118-ე, 120-ე, 126-ე, 126¹, 133¹, 133², 137-ე-141-ე, 143-ე, 144-ე-144³, 149-ე-151¹, 160-ე, 171-ე, 187-ე, 253-ე-255¹, 381¹ და 381² მუხლებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენას.

მუხლი 5

პირს, რომელზეც არ ვრცელდება ამ კანონის პირველი-მე-4 მუხლების მოქმედება და 2024 წლის 1 ივლისის მდგომარეობით პირობით მსჯავრდებულია (გარდა ოჯახური დანაშაულის ჩადენის შემთხვევისა) ან პირობით ვადამდეა გათავისუფლებული (გარდა ოჯახური დანაშაულის ჩადენის შემთხვევისა) 1 წლით შეუმცირდეს პირობითი მსჯავრი და გამოსაცდელი ვადა.

მუხლი 6

გათავისუფლდეს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისგან, პირობითი მსჯავრისგან, სასჯელისგან, მათ შორის, აღუსრულებელი ჯარიმისგან, ის პირი, რომელმაც ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 248¹ ან 359¹ მუხლით გათვალისწინებული დანაშაული.

მუხლი 7

1. ამ კანონის პირველი-მე-5 მუხლებით გათვალისწინებული ამნისტია არ ვრცელდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 108-ე მუხლით, 109-ე მუხლით, 115-ე მუხლით, 116-ე მუხლით, 117-ე მუხლით, 133¹ მუხლით, 133² მუხლით, 135¹ მუხლით,

137-ე-141-ე მუხლებით, 142-ე-144³ მუხლებით, 154-ე მუხლით, 157-ე-159-ე მუხლებით, 164-ე მუხლით, 179-ე მუხლით, 181-ე მუხლით, 182-ე მუხლის მე-2-მე-3 ნაწილებით, 183-ე მუხლით, 222-ე-226-ე მუხლებით, 236-ე მუხლით (გარდა პირველი ნაწილისა), 237-ე მუხლით, 238¹ მუხლით, 253-ე-255² მუხლებით, 280-ე მუხლით, 344-ე-345-ე მუხლებით, 353-ე მუხლით, 353¹ მუხლით, 365-ე მუხლით, 372-ე მუხლით, 375-ე მუხლით, 376-ე მუხლით, 378-ე-379-ე მუხლებით, 404-ე-413-ე მუხლებითა და XXXIII (ნარკოტიკული საშუალების, მისი ანალოგის, პრეკურსორის, ახალი ფსიქოაქტიური ნივთიერების, ფსიქოტროპული ნივთიერების ან მისი ანალოგის, ძლიერმოქმედი ნივთიერების, მცენარე კანაფის ან მარიხუანის უკანონო გასაღების შემთხვევაში), XXXVII, XXXVII¹, XXXVIII ან XXXIX თავებით გათვალისწინებულ დანაშაულებზე.

2. ამ კანონით გათვალისწინებული ამნისტია არ ვრცელდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით გათვალისწინებულ დანაშაულზე, რომელიც „ოკუპირებულ ტერიტორიებზე საქართველოს მოქალაქეთა მკვლელობაში, გატაცებაში, წამებასა და არაჰუმანურ მოპყრობაში, ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანებაში, აგრეთვე ამ დანაშაულთა დაფარვაში ბრალდებულ და მსჯავრდებულ პირთა სიის – „ოთხოზორია-ტატუნაშვილის სიის“ დამტკიცებისა და საქართველოს მთავრობის მიერ გასატარებელი შესაბამისი ღონისძიებების თაობაზე“ საქართველოს მთავრობის 2018 წლის 26 ივნისის №339 დადგენილებით განსაზღვრულმა პირმა ჩაიდინა.

3. ამ კანონით გათვალისწინებული ამნისტია არ ვრცელდება აგრეთვე იმ პირის მიმართ, რომელმაც ჩაიდინა ამ მუხლის პირველი პუნქტით ან/და მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის მომზადება ან მცდელობა.

მუხლი 8

1. ამ კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით, მე-2 მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტებით, მე-3 მუხლის მე-2 პუნქტითა და მე-4 მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, თუ დაზარალებული ფიზიკური პირი გარდაცვლილია ან ვერ იძებნება, იმავე მუხლებში აღნიშნულ პირზე ამნისტია გავრცელდება, თუკი ამაზე თანხმობას ამ კანონით დადგენილი წესით განაცხადებს დაზარალებული ფიზიკური პირის ოჯახის ერთი სრულწლოვანი, ქმედუნარიანი წევრი (დედა, მამა, მეუღლე, შვილი), ხოლო თუ დაზარალებულ ფიზიკურ პირს ოჯახის ასეთი წევრი არ ჰყავს ან დაზარალებული ფიზიკური პირის ოჯახის ასეთი წევრი ვერ იძებნება, აღნიშნული მუხლებით გათვალისწინებული ამნისტია აღსრულდება.

2. ობიექტური ხელშემშლელი მიზეზის არსებობისას, მათ შორის, დაზარალებულის ქვეყნის ფარგლების გარეთ ყოფნის შემთხვევაში, მისი თანხმობა შეიძლება წარდგენილ იქნეს ნოტარიულად დამოწმებული დოკუმენტის ფორმით.

3. თუ დაზარალებული იურიდიული პირი რეორგანიზებულია, ამ კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტში, მე-2 მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტებში, ასევე მე-3 მუხლის მე-2 პუნქტში აღნიშნულ პირზე ამნისტია გავრცელდება, თუკი ამაზე თანხმობას ამ კანონით დადგენილი წესით განაცხადებს დაზარალებული იურიდიული პირის სამართალმემკვიდრე (უფლებამონაცვლე) იურიდიული პირი, ხოლო თუ

დაზარალებული იურიდიული პირი ლიკვიდირებულია, აღნიშნული მუხლებით გათვალისწინებული ამნისტია აღსრულდება.

მუხლი 9

1. ამ კანონის პირველი-მე-5 მუხლებით გათვალისწინებული სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან გათავისუფლება, ასევე სასჯელის შემცირება, ამ კანონის მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტითა და მე-4 მუხლის მე-2- მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებული სასჯელის შემცირების გარდა, ვრცელდება ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნულ რეალურ სასჯელზე, პირობით მსჯავრსა და გამოსაცდელ ვადაზე, აგრეთვე სხვა სასჯელზე, გარდა ჯარიმისა და ქონების ჩამორთმევისა.

2. ამ კანონის მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტითა და მე-4 მუხლის მე-2-მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებული სასჯელის შემცირება ვრცელდება მხოლოდ ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნულ რეალურ სასჯელზე.

3. ამ კანონის მე-6 მუხლით სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან გათავისუფლება, ვრცელდება ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნულ რეალურ სასჯელზე, პირობით მსჯავრსა და გამოსაცდელ ვადაზე, აგრეთვე სხვა სასჯელზე, მათ შორის, აღუსრულებელ ჯარიმაზე.

4. ამ კანონის შესაბამისი ნორმების მოქმედება ვრცელდება აგრეთვე იმ ბრალდებულზე/მსჯავრდებულზე, რომელმაც ჩაიდინა ამ კანონით გათვალისწინებული დანაშაულის მომზადება ან მცდელობა.

5. ნარკოტიკული დანაშაულის ჩამდენ პირს, რომელზედაც ვრცელდება ამ კანონის პირველი მუხლის პირველი პუნქტის მოქმედება, სასჯელისაგან გათავისუფლებასთან ერთად, ამ კანონის მე-12 მუხლის მე-4 პუნქტით დადგენილი წესით აღუდგება „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე ჩამორთმეული უფლებები (გარდა იარაღის დამზადების, შექენის, შენახვისა და ტარების უფლებისა).

6. ამ კანონის პირველი მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ნარკოტიკული დანაშაულის ჩამდენ პირს, რომელსაც ამ კანონის ამოქმედების მომენტისათვის მოხდელი აქვს დანიშნული სასჯელი, ამ კანონის საფუძველზე ავტომატურად აღუდგება „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე ჩამორთმეული უფლებები (გარდა იარაღის დამზადების, შექენის, შენახვისა და ტარების უფლებისა).

7. ამ მუხლის მე-6 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება პირს აღუდგება საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – დანაშაულის პრევენციის, არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პირობითი მსჯავრის გაუქმების საკითხთა განმხილველი მუდმივმოქმედი კომისიის გადაწყვეტილებით, თუ აღნიშნული პირი წარადგენს საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ სამედიცინო-

ნარკოლოგიური შემოწმების ცნობას, რომლითაც დასტურდება, რომ იგი არ არის ნარკოტიკული საშუალებების მომხმარებელი.

მუხლი 10

1. ამ კანონის პირველი-მე-5 მუხლების მოქმედება ვრცელდება იმ პირზე, რომელმაც დანაშაული 2024 წლის 1 ივლისამდე ჩაიდინა.
2. ამ კანონის მე-6 მუხლის მოქმედება ვრცელდება იმ პირზე, რომელმაც დანაშაული 2021 წლის 23 ივნისიდან 2023 წლის 4 ივლისის ჩათვლით ჩაიდინა.

მუხლი 11

პირს, რომელზედაც ვრცელდება ამ კანონის მოქმედება, უფლება აქვს, ისარგებლოს თავისი სისხლის სამართლის საქმის სამართლიანი სასამართლოს მიერ განხილვის უფლებით.

მუხლი 12

1. ბრალდებულის, მათ შორის, ძებნილი ბრალდებულის, მიმართ ამ კანონით გათვალისწინებული ამნისტიის აღსრულების მიზნით გადაწყვეტილებას გამოძიების სტადიაზე იღებს შესაბამისი პროკურორი, ხოლო სისხლის სამართლის საქმის სასამართლო განხილვის სტადიაზე – შესაბამისი სასამართლო.
2. მსჯავრდებულის, მათ შორის, ძებნილი მსჯავრდებულის მიმართ ამ კანონით გათვალისწინებული ამნისტიის აღსრულების მიზნით გადაწყვეტილებას სისხლის სამართლის საქმის სასამართლო განხილვის სტადიაზე იღებს შესაბამისი სასამართლო, ხოლო თუ საქმეზე სამართალწარმოება დასრულებულია – თავდაპირველი განაჩენის გამომტანი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო.
3. ბრალდებულის/მსჯავრდებულის მიმართ ამ კანონის მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტითა და მე-4 მუხლის მე-2- მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებული ამნისტიის აღსრულების მიზნით გადაწყვეტილებას ამ მუხლის პირველი-მე-2 პუნქტებით გათვალისწინებული სასამართლო იღებს პირის მიერ მის მიმართ დამცავი ორდერის გამოცემაზე თანხმობის მიცემის შემთხვევაში.
4. სასამართლოს პენიტენციურ დაწესებულებაში/პრობაციის რეჟიმში მყოფი (გარდა ამ კანონის მე-5 მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევისა) ან არასაპატიმრო სასჯელით მსჯავრდებული პირის პირად საქმეს ამ კანონის ამოქმედებიდან 3 კვირის ვადაში უგზავნის შესაბამისი პენიტენციური დაწესებულება/დანაშაულის პრევენციის, არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ბიურო. ამ კანონის მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტითა და მე-4 მუხლის მე-2-მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებული ამნისტიის აღსრულების მიზნით პენიტენციურ დაწესებულებაში მყოფი მსჯავრდებულის პირად საქმესთან ერთად შესაბამისი პენიტენციური დაწესებულება სასამართლოს აგრეთვე უგზავნის მსჯავრდებულის წერილობით თანხმობას მის მიმართ დამცავი ორდერის გამოცემაზე თანხმობის მიცემის თაობაზე.
5. ძებნილმა მსჯავრდებულმა, რომლის მიმართ წარმოებულ სისხლის სამართლის საქმეზე სამართალწარმოება დასრულებულია ან რომლის მიმართ რაიონული

(საქალაქო) სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი სააპელაციო ან საკასაციო სასამართლოში არ გასაჩივრებულა, მის მიმართ ამ კანონით გათვალისწინებული ამნისტიის აღსრულების მიზნით, ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში უშუალოდ ან ადვოკატის მეშვეობით უნდა მიმართოს შესაბამის პროკურორს. პროკურორი აღნიშნულ პირზე ამ კანონით გათვალისწინებული ამნისტიის გავრცელების მიზნით, ამავე კანონით დადგენილი წესით, 3 კვირის ვადაში მიმართავს თავდაპირველი განაჩენის გამომტან რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს.

6. პირობით მსჯავრდებული და პირობით ვადამდე გათავისუფლებული პირის მიმართ ამ კანონის მე-5 მუხლით გათვალისწინებულ ამნისტიას აღსრულებს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირი - დანაშაულის პრევენციის, არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტო.

7. ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში, როდესაც საქმეზე სამართალწარმოება დასრულებულია, ამავე კანონის მე-6 მუხლით გათვალისწინებული ამნისტიის აღსრულების მიზნით, მსჯავრდებულის მიმართ თავდაპირველი განაჩენის გამომტან რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს ამ კანონის ამოქმედებიდან 3 კვირის ვადაში:

ა) მსჯავრდებულის პირად საქმეს და ჯარიმის აღსრულების თაობაზე ინფორმაციას უგზავნის შესაბამისი პენიტენციური დაწესებულება, თუ მსჯავრდებული სასჯელს პენიტენციურ დაწესებულებაში იხდის;

ბ) მსჯავრდებულის პირად საქმეს და ჯარიმის აღსრულების თაობაზე ინფორმაციას უგზავნის საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – დანაშაულის პრევენციის, არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს შესაბამისი ტერიტორიული ორგანო – დანაშაულის პრევენციის, არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ბიურო, თუ მსჯავრდებულს არასაპატიმრო სასჯელი აქვს შეფარდებული ან იგი პრობაციის რეჟიმში იმყოფება;

გ) სააღსრულებო საქმის მასალებს უგზავნის საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალი საჯარო სამართლის იურიდიული პირი – აღსრულების ეროვნული ბიურო, თუ მსჯავრდებულს სასჯელის სახით შეფარდებული აქვს მხოლოდ ჯარიმა და ის არ აღსრულებულა.

8. სასამართლოს გადაწყვეტილება (განაჩენი/განჩინება) მსჯავრდებულის მიმართ ამ კანონის მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტითა და მე-4 მუხლის მე-2-მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებული ამნისტიის გავრცელების თაობაზე უნდა შეიცავდეს აღნიშვნას დამცავი ორდერის გამოცემის თაობაზე და ამ ორდერით გათვალისწინებული ვალდებულებების შეუსრულებლობის შედეგებზე. მოსამართლე ამ კანონით გათვალისწინებული ამნისტიის გავრცელების თაობაზე შესაბამისი გადაწყვეტილების მიღებასთან ერთად თავადვე გამოსცემს დამცავ ორდერს ამ კანონით გათვალისწინებული ვადით.

9. ამ კანონის მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტითა და მე-4 მუხლის მე-2-მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებული ამნისტიის საფუძველზე პენიტენციური დაწესებულებიდან

გათავისუფლებული პირის მიერ დამცავი ორდერის მოთხოვნების შეუსრულებლობა გამოიწვევს სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

10. სასამართლო უფლებამოსილია ამ მუხლით გათვალისწინებული საკითხი განიხილოს ზეპირი მოსმენის გარეშე.

მუხლი 13

პირს, რომელზედაც გავრცელდა ამნისტია, უფლება აქვს, ამ კანონის გამოყენების შესახებ გადაწყვეტილება გაასაჩივროს ერთჯერადად, აღნიშნული გადაწყვეტილების მისთვის ჩაბარებიდან 2 კვირის ვადაში, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საკასაციო პალატაში. სასამართლო საჩივარს განიხილავს მისი დასაშვებობის საკითხის გადაწყვეტის გარეშე, საჩივრის წარდგენიდან 10 დღის ვადაში. სასამართლო უფლებამოსილია საჩივარი განიხილოს ზეპირი მოსმენით ან ზეპირი მოსმენის გარეშე.

მუხლი 14

1. ამ კანონით გათვალისწინებული ამნისტიის აღსრულება, გარდა ამ კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით, მე-2 მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტებით, მე-3 მუხლის მე-2 პუნქტითა და მე-4 მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტიის, აგრეთვე ამავე კანონის მე-12 მუხლით გათვალისწინებული ძებნილი მსჯავრდებულის მიმართ ამნისტიის აღსრულებისა, დასრულდეს ამ კანონის ამოქმედებიდან 5 კვირის ვადაში.

2. ამ კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით, მე-2 მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტებით, მე-3 მუხლის მე-2 პუნქტითა და მე-4 მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტიის აღსრულება დასრულდეს ამ ამნისტიის გავრცელების პირობების შესრულებიდან 2 კვირის ვადაში. აღნიშნული ამნისტიის აღსასრულებლად მისი გავრცელების პირობები, დაზარალებულად სახელმწიფოს ყოფნის შემთხვევაში, უნდა შესრულდეს ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში, ხოლო დაზარალებულად ფიზიკური ან იურიდიული პირის ყოფნის შემთხვევაში - 6 თვის ვადაში. ამ კანონის მე-12 მუხლის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში ძებნილი მსჯავრდებულის მიმართ ამნისტიის აღსრულება დასრულდეს, იმავე პუნქტით პროკურატურისადმი მიმართვისთვის დადგენილი 1 თვიანი ვადის ამოწურვიდან 5 კვირის ვადაში.

3. ამ კანონის მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტითა და მე-4 მუხლის მე-2-მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებული პირობების დაკმაყოფილების შემთხვევაში, შესაბამისი პენიტენციური დაწესებულება, საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით, ვალდებულია წერილობითი შეტყობინება გაუგზავნოს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მსჯავრდებულის პენიტენციური დაწესებულებიდან გათავისუფლების შესახებ.

მუხლი 15

ამ კანონით გათვალისწინებული ამნისტიისადმი დაქვემდებარებული დანაშაულის ჩადენისათვის პირის მიმართ სისხლისსამართლებრივი დევნის ამ კანონის ამოქმედების შემდეგ დაწყების შემთხვევაში ამ კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით, მე-2 მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტებით, მე-3 მუხლის მე-2 პუნქტითა და მე-4 მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტიის გავრცელების პირობების შესრულების ვადის ათვლა დაიწყოს პირის ბრალდებულად ცნობის მომენტიდან.

მუხლი 16

ეს კანონი ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

საქართველოს პრეზიდენტი

სალომე ზურაბიშვილი